

Schránka - Příbuzní

E F#mi Ami E E F#mi Ami E

Předehra...

E
Ze schránky tvůj dopis mám,
F#mi
napůl vzhůru napůl čtu si dál,
Ami E
bylo to jedno z mála pěkných, šťastných rán.
E
Kdy člověk neví, že je svět,
F#mi
hlavu v polštářích na zem a nechce se zpět
Ami
tak v tichém světle rána dýchá
H
z listu větrovém.

To co chybí mi je dotyk tvůj,
lásko povídej a po mě pluj,
tak jako řeka, když si ráno, ráno meje břeh.
Slova stoupak k duši blíž,
ty víš, ty umíš, ty potěšíš,
to se stěny barví láskou
a mír svítí, svítí po všech zdech.

ref.
E G#mi
|: Jak dokonale krásně zní...íí,
E7
že někdo má tě rád, že ví...ííí,
F#mi7
že schneš když uvnitř prázdné je,
Ami E
když nemáš komu by ses aspoň, aspoň chvílku dal. :|

Rohlík, kafe, čistej stůl,
městkej rozhlas oknem dovnitř k nám vplul,
ten hlas podobal se zpěvu nočních, nočních žab.
Když milujou se pod skálou,
křičej žabí něhou láskou nestálou,
to ty jsi stálej lásko,
věrnej, věrnej natěšenej chlap.

ref.
|: Jak dokonale krásně zní...íí,
že někdo má tě rád, že ví...ííí,
že schneš když uvnitř prázdné je,
když nemáš komu by ses aspoň, aspoň chvílku dal. :|

ref.do ztracena:
Jak dokonale krásně zní...íí,
že někdo má tě rád, že ví...íí,
že schneš když uvnitř prázdné je,
když nemáš komu by ses aspoň, aspoň chvílku.....